

[Foged.]

til fortjeneste, og skatteforhold må ikke virke hæmmende på et sådant initiativ. Vi håber derfor, at disse engangsbeskatningsforhold kan ordnes på en sådan måde, at de ikke bliver urimelig hårde for de mennesker, der har været medvirkende til fremme af erhvervslivet.

Som allerede sagt, venstre vil på alle saglige områder medvirke til de bedst mulige regler, forhåbentlig holdbare i en lang år-række. Det er jo en såkaldt skattereform, vi nu langsomt arbejder os igennem, og derfor bør også andre beskatningsformer end den foreslåede komme med i drøftelserne. Venstre vil medvirke til en positiv behandling af de forskellige spørgsmål i lovforslagene, men vi ønsker ikke at medvirke til en negativ løsning ud fra vort synspunkt, hvad beskatningsformen angår.

Poul Møller: Ordføreren for socialdemokratiet, det ærede medlem hr. Hans Knudsen, omtalte finansministerens artikel i Verdens Gang her ved årsskiftet om de skattepolitiske problemer og om skattereftankerne. Jeg agter ikke i dag at tage bolden op og fortsætte en diskussion om de skattereftankerne, som den højtærede finansminister fremlagde i Verdens Gang. Jeg går ud fra, at så længe der ikke er fremsat et lovforslag fra den høje regering i folketinget, er det ikke meningen, at vi her skal drøfte disse skattereftanker, og i hvert fald slet ikke i anledning af de to foreliggende lovforslag. Jeg forstod også på den ærede ordfører, at man først skal have tilslutning fra regeringen til disse tanker, og det er vel derfor, de er fremført i Verdens Gang og ikke i folketinget. Foreløbig må vi så vente og se, om det lykkes den højtærede finansminister at opnå regeringens tilslutning til disse tanker og ideer, som nu er finansministerens. Indtil da må vi andre arbejde ud fra vore tanker, og som jeg nævnte ved ligningslovens behandling, er vi i færd med at forberede et forslag til fremsættelse i tinget.

Hvad angår de spørgsmål, der rejses i forbindelse med de foreliggende lovforslag, skal jeg i det store og hele henvise til det, jeg sagde ved første behandling af ligningslovforslaget. Da drøftede vi disse problemer,

og venstre og det konservative folkeparti var enige om, at det var umuligt at behandle spørgsmålene inden for de knappe tidsfrister for ligningslovforslagets gennemførelse. Vi skal nu i gang med et sagligt udvalgsarbejde, og vi tilsiger vor støtte til at drøfte problemerne i udvalget og håber, at vi kan få løst dem, om end på anden måde end af den højtærede finansminister foreslået.

Vi føler os ikke overbevist om, at der allerede nu er grund til at ændre de regler om renteforsikring m. v., som vedtoges i marts 1957. De har ikke stået deres prøve i praksis. Det er tredje eller fjerde gang, vi nu giver os til at ændre forsikringsbestemmelserne i skattelovgivningen. Jeg mener, at vi først må undersøge, om vi har et erfaringsgrundlag, der gør det nødvendigt at ændre loven af marts 1957. Skal det ændres, som blev vedtaget i marts i fjor, vil de konservative ikke bidrage til, at fradragsretten yderligere forulempes. Det var ganske klart, at det var en helt særegen undtagelse, der var tale om i foråret, da man indførte en 25 pct.s afgift for visse forsikringer. Det var nemlig kun, hvor der var tale om dødsfald, så at det kunne virke urimeligt med en fradragsret, som ikke kunne blive særlig aktuell, da den pågældende forsikringstager var afgået ved døden. Det var altså et særegent undtagelsestilfælde, men så sent som i marts 1957 lagde man sig fast på, at i alle andre tilfælde skulle man påligne skatten for disse engangsudbetalinger fra forsikringsselskaber over en 3-årig periode. Det princip var vi enige om i marts. Er der grund til at ændre det og indføre en engangsafgift, som ikke må fradrages? Ikke efter vor opfattelse.

Siden vi behandlede forslaget her i forbindelse med ligningsloven, er der sket en ændring af § 8, stk. 3, som vi kun er tilfredse med, idet man har lempet reglerne for de mennesker, der har tegnet kapitalpensionsforsikringer inden lovforslagets fremsættelse. Jeg forstår det således, at den værdi, disse forsikringer havde ved ligningslovforslagets fremsættelse den 5. november 1957, ikke rammes af 25 pct.s afgiften. Men hvis kapitalpensionsforsikringerne skal inddrages under bestemmelsen om 25 pct.s afgift, kan det kun blive med 25 pct. af værdien af de fremtidige indbetalinger til forsikringen. Skal der